

شماره بخشنامه : 140331390001818057

تاریخ : ۱۴۰۳/۰۷/۳۰

موضوع رای شماره ۱۴۰۳۳۱۳۹۰۰۰۱۸۱۸۰۵۷ مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۳۰ هیات تخصصی مالیاتی ، بانکی دیوان عدالت اداری

موضوع

بسمه تعالی

هیات تخصصی مالیاتی، بانکی

* شماره پرونده : ه ت/۰۳۰۰۰۶۵ شماره دادنامه سیلور: ۱۴۰۳۳۱۳۹۰۰۰۱۸۱۸۰۵۷ تاریخ: ۱۴۰۳/۰۷/۳۰

* شاکی : محمدمهدی زاهدی

*طرف شکایت : سازمان امور مالیاتی

*موضوع شکایت و خواسته : ابطال عبارت " از جمله ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم " در بخشنامه ۲۰/۱۴۰۱/۲۰ مورخ ۱۴۰۱/۴/۲۸ سازمان مالیاتی و ابطال قسمت اخیر بند یک نامه ۶۳۱۴۳/۲۱۰/د مورخ ۱۴۰۲/۹/۱۲ معاون فنی و حقوقی مالیاتی از تاریخ صدور

* شاکی دادخواستی به طرفیت سازمان امور مالیاتی به خواسته ابطال فوق الذکر به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیات عمومی ارجاع شده است متن مقررره مورد شکایت به قرار زیر می باشد:

بخشنامه ۲۰/۱۴۰۱/۲۰ مورخ ۱۴۰۱/۴/۲۸ :

پیرو بخشنامه شماره ۱/۱۴۰۰/۲۰ مورخ ۱/۱۴۰۰/۱۸ مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۸ موضوع ابلاغ احکام مالیاتی قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور و با عنایت به سوالات و ابهامات مطرح شده در ارتباط با شمول مالیات نسبت به درآمد حاصل از صادرات مواد معدنی فلزی- غیر فلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی به صورت خام و نیمه خام در تمام نقاط کشور موضوع بند (ث) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور و فهرست پیوست نامه شماره ۱۱۹۴۲/۲۰۰/ص مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۰ مقرر می دارد:

درآمد حاصل از صادرات مواد معدنی فلزی - غیرفلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی به صورت خام و نیمه خام مطابق فهرست مزبور در تمام نقاط کشور در سال ۱۴۰۰ در هر صورت مشمول مالیات بوده و اعمال سایر معافیت های مالیاتی و نرخ صفر از جمله ماده (۱۳۲) قانون مالیات های مستقیم، ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مواد (۳) و (۹) قانون حمایت از شرکت ها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری و اختراعات، در خصوص درآمدهای مذکور (درآمدهای حاصل از صادرات مواد و محصولات یاد شده) جاری نخواهد بود.

قسمت اخیر بند یک نامه ۶۳۱۴۳/۲۱۰/د مورخ ۱۴۰۲/۹/۱۲ :

بر این اساس، مطابق احکام مقرر در قوانین بودجه سنوات ۱۴۰۰ الی ۱۴۰۲ کل کشور و با ملحوظ نظر قرار دادن مفاد بخشنامه شماره ۲۰/۱۴۰۱/۲۰ مورخ ۲۰/۱۴۰۱/۲۸، درآمد حاصل از صادرات مواد و محصولات خام و نیمه خام یاد شده، از جمله مواد معدنی خام و کالاهای نفتی موضوع ماده ۱۴۱ قانون مالیات های مستقیم، در تمام نقاط کشور در سنوات مزبور در هر صورت مشمول مالیات بوده و اعمال سایر معافیت های مالیاتی و نرخ صفر (از جمله موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم، ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مواد ۳ و ۹ قانون حمایت از شرکت ها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری و اختراعات و ...) در خصوص درآمدهای مذکور جاری نخواهد بود.

*دلایل شاکی برای ابطال مقررره مورد شکایت :

رییس کل سازمان امور مالیاتی در بخشنامه شماره ۲۰۰-۱۴۰۱-۲۰ مورخ ۱۴۰۱-۰۴-۲۸ و معاون حقوقی و فنی مالیاتی

سازمان در قسمت اخیر بند ۱ نامه شماره ۶۳۱۴۳/۲۱۰/د مورخ ۱۲-۰۹-۱۴۰۲ با تفسیر مفاد بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲، خارج از اختیار قانونی اعلام نموده اند در سال های ۱۴۰۰ الی ۱۴۰۲، درآمد حاصل از صادرات مواد معدنی فلزی- غیر فلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی به صورت خام و نیمه خام مطابق فهرست مزبور در تمام نقاط کشور در سال های مذکور در هر صورت مشمول مالیات بوده و اعمال سایر معافیت های مالیاتی و نرخ صفر از جمله ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم، ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مواد ۳ و ۹ قانون حمایت از شرکت ها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری و اختراعات، درخصوص درآمدهای مذکور (درآمدهای حاصل از صادرات مواد و محصولات یاد شده) جاری نخواهد بود.

۱- در ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم مقرر گردیده «درآمد ابرازی ناشی از فعالیت های تولیدی و معدنی اشخاص حقوقی غیردولتی در واحدهای تولیدی یا معدنی که از تاریخ اجرای این ماده از طرف وزارتخانه های ذی ربط برای آنها پروانه بهره برداری صادر یا قرارداد استخراج و فروش منعقد می شود و همچنین درآمدهای خدماتی بیمارستان ها، هتلها و مراکز اقامتی گردشگری اشخاص یادشده که از تاریخ مذکور از طرف مراجع قانونی ذی ربط برای آنها پروانه بهره برداری یا مجوز صادر می شود، از تاریخ شروع بهره برداری یا استخراج یا فعالیت به مدت پنج سال و در مناطق کمتر توسعه یافته به مدت ده سال با نرخ صفر مشمول مالیات می باشد.»

۲- در بند «الف» ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم مقرر گردیده «منظور از مالیات با نرخ صفر روشی است که مودیان مشمول آن مکلف به تسلیم اظهارنامه، دفاتر قانونی، اسناد و مدارک حسابداری حسب مورد، برای درآمدهای خود به ترتیب مقرر در این قانون و در مواعید مشخص شده به سازمان امور مالیاتی کشور می باشند و سازمان مذکور نیز مکلف به بررسی اظهارنامه و تعیین درآمد مشمول مالیات مودیان براساس مستندات، مدارک و اظهارنامه مذکور است و پس از تعیین درآمد مشمول مالیات مودیان، مالیات آنها با نرخ صفر محاسبه می شود.» در بند «پ» ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم مقرر گردیده «دوره برخورداری محاسبه مالیات با نرخ صفر برای واحدهای اقتصادی مذکور موضوع این ماده واقع در شهرکهای صنعتی یا مناطق ویژه اقتصادی به مدت دو سال و در صورت استقرار شهرکهای صنعتی یا مناطق ویژه اقتصادی در مناطق کمتر توسعه یافته، به مدت سه سال افزایش می یابد.

۴- در بند «ت» ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم مقرر گردیده «به منظور تشویق و افزایش سرمایه گذاری های اقتصادی در واحدهای موضوع این ماده علاوه بر دوره حمایت از طریق مالیات با نرخ صفر حسب مورد، سرمایه گذاری در مناطق کمتر توسعه یافته و سایر مناطق به شرح زیر مورد حمایت قرار می گیرد:

۱- در مناطق کمتر توسعه یافته: تا زمانی که جمع درآمد مشمول مالیات واحد به دو برابر سرمایه ثبت و پرداخت شده برسد، با نرخ صفر محاسبه می شود و بعد از آن، مالیات متعلقه با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) این قانون و تبصره های آن محاسبه و دریافت می شود.

۲- در سایر مناطق: پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات سالهای بعد از دوره محاسبه مالیات مذکور در صدر این ماده با نرخ صفر و پنجاه درصد (۵۰٪) باقی مانده با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) قانون مالیاتهای مستقیم و تبصره های آن محاسبه و دریافت می شود. این حکم تا زمانی که جمع درآمد مشمول مالیات واحد، معادل سرمایه ثبت و پرداخت شده شود، ادامه می یابد و بعد از آن، صد درصد (۱۰۰٪) مالیات متعلقه با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) این قانون و تبصره های آن محاسبه و دریافت می شود.»

۵- در بند «ج» ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم مقرر گردیده: «در صورتی که سرمایه گذاری انجام شده موضوع این ماده با مشارکت سرمایه گذاران خارجی با مجوز سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران انجام شده باشد به ازای هر پنج درصد (۵٪) مشارکت سرمایه گذاری خارجی به میزان ده درصد (۱۰٪) به مشوق این ماده به نسبت سرمایه ثبت و پرداخت شده و حداکثر تا پنجاه درصد (۵۰٪) اضافه می شود.»

۶- در بند «د» ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم مقرر گردیده «نرخ صفر مالیاتی و مشوقهای موضوع این ماده شامل درآمد واحدهای تولیدی و معدنی مستقر در شعاع ۱۲۰ کیلومتری مرکز استان تهران و ۵۰ کیلومتری مرکز استان اصفهان و ۳۰ کیلومتری مراکز سایر استانها و شهرهای دارای بیش از ۳۰۰ هزار نفر جمعیت براساس آخرین سرشماری نفوس و مسکن نمی شود.

۷- در بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ مقرر گردیده «درآمد حاصل از صادرات مواد معدنی فلزی - غیر فلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی به صورت خام و نیمه خام در تمام نقاط کشور مشمول مالیات می شود. تعریف و فهرست مواد خام و نیمه خام مذکور به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، صنعت، معدن و تجارت و اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران تهیه می شود و ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون به تصویب هیات وزیران می رسد.»

۸- در بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ مقرر گردیده «به منظور اجرای سیاست های کلی ابلاغی مقام معظم رهبری در جهت تحقق جهش تولید دانش بنیان و توسعه زنجیره ارزش تولید و عبور از خام فروشی، درآمد حاصل از صادرات مواد و محصولات معدنی و صنایع معدنی فلزی و غیر فلزی از جمله، بیلت، بلوم و اسلپ، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی از جمله قیر و متانول، اوره و پلی اتیلن به صورت خام و نیمه خام در تمام نقاط کشور، مشمول مالیات و عوارض صادراتی می شود. تعریف و فهرست مواد خام و نیمه خام علاوه بر موارد مذکور و همچنین علاوه بر موارد مندرج در تصویب نامه

شماره ۵۹۱۵۶ هیات وزیران به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، صنعت، معدن و تجارت، اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران و معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، تهیه می‌شود و حداکثر طرف یک ماه پس از تصویب این قانون به تصویب هیات وزیران می‌رسد. وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است نسبت به وصول منابع حاصل از این بند و حقوق ورودی (مطابق بند (د) ماده (۱) قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰-۸-۲۲) کلیه ماشین آلات و تجهیزات تولیدی، صنعتی، معدنی و کشاورزی، اقدام نماید.»

۹- در بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ مقرر گردیده «به منظور اجرای قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱/۲/۱۱ و توسعه زنجیره ارزش تولید و عبور از خام فروشی، صادرات کلیه مواد و محصولات معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیرفلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی مندرج در فهرست تصویب‌نامه هیات وزیران راجع به بند «ص» تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور منطبق بر قانون جهش تولید دانش‌بنیان در تمام نقاط کشور مشمول مالیات بر درآمد شده و از ابتدای سال ۱۴۰۲، نیم درصد (۰-۵٪) به مأخذ ارزش صادراتی این کالاها به عنوان عوارض صادراتی افزوده خواهد شد. میزان قطعی این عوارض در دستورالعملی که توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری وزارت نفت و معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری ظرف دو ماه پس از لازمالاجرا شدن این قانون تهیه می‌شود و به تصویب هیات وزیران میرسد، تعیین خواهد شد.

۱۰- در بند «الف» ماده ۱۱ قانون جهش تولید دانش بنیان مقرر گردیده، در ماده (۱۴۱) قانون مالیات‌های مستقیم عبارت «و کالاهای واسطه‌ای و نیمه خام» بعد از عبارت «بیشتر درصد (۲۰٪) درآمد حاصل از صادرات مواد خام» و «فهرست مواد خام و کالاهای نفتی» اضافه می‌شود.

۱۱- در جزء ۳ بند «پ» ماده ۳۲ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه ای کشور مقرر گردیده «معافیت مالیاتی واحدهای صنعتی، معدنی و خدماتی در مناطق غیربرخوردار از اشتغال را به میزان معافیت‌های منظور شده در مناطق آزاد تجاری-صنعتی اعمال کند. توسعه واحد و نیز تولید کالای جدید در این واحدها به میزان سهم خود مشمول این حکم می‌باشند.»

۱۲- در صفحه ۴ و ۵ مشروح مذاکرات جلسه ۱۷۶ دوره یازدهم مجلس شورای اسلامی درج شده در شماره ۲۲۴۱۴ روزنامه رسمی، رییس محترم مجلس در پاسخ به ابهام موقوف‌الاثربند «پ» ماده ۳۲ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه ای کشور با تصویب مفاد بند «ص» قانون بودجه سال ۱۴۰۱ تأکید می‌نمایند «چون این نکته ای که ایشان اشاره کردند در حقیقت ماده (۳۲) قانون احکام دائمی برنامه‌هاست که در بند «پ» آنجا دولت را مکلف کرده که آن استثنایات را روشن کند. ما الان اینجا توضیح می‌دهیم، چون این اصلاً خلاف احکام دائمی است تماماً باید رعایت کنیم و در اینجا قابل طرح هم نیست. یعنی این مصوبه ای که انجام دادیم مغایرتی با آن بحث ندارد. احکام دائمی است و احتیاجی به مطرح کردن هم ندارد. من توضیح دادم که در متن قانون توجه بشود که آن پابرجا است.»

بنا به مراتب مذکور اولاً: هیچ تصریحی در قوانین بودجه سال‌های ۱۴۰۰ الی ۱۴۰۲ مبنی بر لغو، نسخ و یا موقوف‌الاثربند شدن اعمال نرخ صفر مالیاتی موضوع ماده ۱۳۲ قانون دائمی مالیات‌های مستقیم نسبت به درآمد ابرازی ناشی از فعالیت‌های تولیدی و معدنی اشخاص حقوقی غیردولتی در واحدهای تولیدی یا معدنی، بعمل نیامده است. بنابراین تفسیر مفاد بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ مبنی بر اینکه اعمال سایر معافیت‌های مالیاتی و نرخ صفر از جمله ماده ۱۳۲ قانون مالیات‌های مستقیم، ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مواد ۳ و ۹ قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری و اختراعات، درخصوص درآمدهای مذکور (درآمدهای حاصل از صادرات مواد و محصولات یاد شده) جاری نخواهد بود. در بخشنامه شماره ۲۰-۱۴۰۱-۲۰ مورخ ۲۸-۰۴-۱۴۰۱ سازمان امور مالیاتی و قسمت اخیر بند ۱ نامه شماره ۶۳۱۴۳-۲۱۰-۰۹-۱۲-۱۴۰۲-۰۹-۱۲ مورخ ۱۲-۰۹-۱۴۰۲ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی خارج از اختیار و مخالف اصل پنجاه و یک قانون اساسی می‌باشد. ثانیاً: بر اساس مشروح مذاکرات جلسه ۱۷۶ دوره یازدهم مجلس شورای اسلامی مربوط به تصویب قانون بوجه سال ۱۴۰۱، رییس محترم مجلس در رفع ابهام از موقوف‌الاثربند شدن احکام دائمی با تصویب بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه، بر پابرجا بودن مفاد احکام دائمی تأکید موکد نموده اند. بنابراین تفسیر مفاد بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ در بخشنامه شماره ۲۰-۱۴۰۱-۲۰ مورخ ۲۸-۰۴-۱۴۰۱ سازمان امور مالیاتی و قسمت اخیر بند ۱ نامه شماره ۶۳۱۴۳-۲۱۰-۰۹-۱۲-۱۴۰۲-۰۹-۱۲ مورخ ۱۲-۰۹-۱۴۰۲ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی خارج از اختیار و مخالف اصل پنجاه و یک قانون اساسی می‌باشد.

ثالثاً: همانگونه که در مشروح مذاکرات جلسه ۱۷۶ دوره یازدهم مجلس شورای اسلامی آمده است، فرآیند سرمایه‌گذاری و تاسیس واحد تولیدی امری زمان‌بر بوده و بدون تردید مقررات و مشوق‌های قانونی از عوامل موثر در تصمیم‌گیری فعال اقتصادی برای تعیین حوزه فعالیت و جغرافیای آن می‌باشد، بنابراین غرض از وضع قوانین دائمی یا بلندمدت و تعیین مشوق برای سرمایه‌گذاری در آن، با هدف ایجاد انگیزه و ترغیب فعالان اقتصادی به ادامه فعالیت همراه با توسعه و گسترش آن، انجام می‌پذیرد. بر همین اساس رییس محترم مجلس شورای اسلامی در رفع ابهام از موقوف‌الاثربند شدن احکام دائمی تأکید نمودند، احکام قانون بودجه نمی‌تواند مغایرت با احکام دائمی داشته باشد. بنابراین تفسیر مفاد بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ در بخشنامه شماره ۲۰-۱۴۰۱-۲۰ مورخ ۲۸-۰۴-۱۴۰۱ سازمان امور مالیاتی و قسمت اخیر بند ۱ نامه شماره ۶۳۱۴۳-۲۱۰-۰۹-۱۲-۱۴۰۲-۰۹-۱۲ مورخ ۱۲-۰۹-۱۴۰۲ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی خارج از اختیار و مخالف اصل ۵۱ قانون اساسی می‌باشد.

رابعاً: همانگونه که در بند «ح» ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم تصریح گردیده در صورتی که سرمایه گذاری انجام شده موضوع این ماده با مشارکت سرمایه گذاران خارجی با مجوز سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران انجام شده باشد به ازای هر پنج درصد (۵٪) مشارکت سرمایه گذاری خارجی به میزان ده درصد (۱۰٪) به مشوق این ماده به نسبت سرمایه ثبت و پرداخت شده و حداکثر تا پنجاه درصد (۵۰٪) اضافه می شود. بنابراین لغو، نسخ یا موقوف الاثر شدن این مشوق تعیین شده در قانون دایمی مالیات های مستقیم با توجه به حضور سرمایه گذار خارجی، مستلزم تصریح آن در مفاد قانون بوده که عملاً اتفاق نیافتاده است. بر این اساس تفسیر سازمان امور مالیاتی از مفاد بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲، در مخالفت صریح با اصل پنجاه و یک قانون اساسی می باشد.

خامساً: درآمد حاصل از صادرات کالا، درآمد ثانویه تولید یا به عبارت دیگر درآمد حاصل از تجارت محصولات تولیدی خواهد بود. به این معنی که ابتدا باید محصولی در فرآیند تولید یا استخراج وجود داشته باشد تا در بازارهای داخلی بفروش برسد و یا به بازارهای خارجی صادر گردد. بر این اساس صادرکننده کالا لزوماً تولید کننده یا استخراج کننده آن نبوده، بلکه مسیولیت هزینه های مترتب بر تولید اعم از سرمایه گذاری اولیه در تاسیسات و تجهیزات، تامین سرمایه در گردش تولید، تامین نیروی کار و نگهداری آن، که از جمله الزامات یک فعالیت تولیدی می باشد، متوجه تولید کننده بوده و لزوماً متوجه صادرکننده کالا نخواهد بود به همین دلیل در قانون اختصاصی مالیات های مستقیم، مشوق های جداگانه برای فعالیت تولیدی (ماده ۱۳۲) و فعالیت صادراتی (ماده ۱۴۱) در نظر گرفته شده است. بنابراین علی رغم اینکه مقررات بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲، در ارتباط با محدودیت مشوق قانونی برای فعالیت صادراتی می باشد. تفسیر سازمان امور مالیاتی از مقررات مذکور برای ایجاد محدودیت در مشوق های قانونی برای فعالیت های تولیدی و معدنی در مخالفت صریح با اصل پنجاه و یک قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بدلیل ایجاد تبعیض ناروا، مخالف بندهای ۹ و ۱۴ اصل سوم و اصل بیستم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و همچنین بدلیل مطالبه مالیات ناعالانه و اجحاف مسلم نسبت به اشخاص حقوقی غیردولتی که دارای پروانه بهره برداری از وزارتخانه ذیربط بوده و مشمول مشوق ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم می باشند، مخالف احکام شرع مقدس خواهد بود.

سادساً: بر اساس مفاد ماده ۴ قانون مدنی، مجوز مبنای اعطاء مشوق های مدت دار در قانون مالیات های مستقیم (ماده ۱۳۲) تابع مقررات حاکم در زمان اخذ مجوز (از جمله پروانه بهره برداری و یا قرارداد استخراج) خواهد بود. بر این اساس حتی تغییر قانون دایمی مالیات های مستقیم و به تبع آن تغییر در شرایط و میزان مشوق های مالیاتی، موجب خدشه در اعتبار مجوز های صادره، قبل از تغییر قانون نمی گردد. مگر این که در خود قانون مقررات خاصی نسبت به این موضوع اتخاذ شده باشد. لذا بهره مندی واحد های مرتبط با مجوزهای صادره از مشوق های قانونی تا پایان مدت تعیین شده در قانون سابق کماکان ادامه خواهد داشت. بنابراین علی رغم اینکه در مقررات بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲، هیچ تصریحی در لغو، نسخ و یا موقوف الاثر شدن مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم بیان نگردیده. بر این اساس شخص تاجر متناسب با شرایط و مقررات حاکم در بازار مبداء و بازار مقصد، تصمیم به خرید کالا و صدور آن خواهد گرفت (قدرت انعطاف آبی). اما شخص تولید کننده، سرمایه گذاری در تاسیسات و تجهیزات برای تولید محصول را بر مبنای مشوق های اعلام شده در قوانین دایمی و یا برنامه ای انجام داده، بطوریکه در پاره ای از موارد حتی در بدو امر، سرمایه گذاری و تاسیس واحدهای تولیدی، با علم به نبود بازار داخلی برای محصول تولیدی انجام پذیرفته است. بر این اساس با ملحوظ داشتن مشوق های مالیاتی مرتبط با حوزه تولید، بازارهای خارجی برای عرضه محصول یا تحمیل هزینه های بازاریابی و شناسایی و مبنای سرمایه گذاری برای تاسیس واحد تولیدی گردیده است و بدلیل مطالبه مالیات ناعالانه و اجحاف مسلم نسبت به اشخاص حقوقی غیر دولتی که دارای پروانه بهره برداری از وزارتخانه ذیربط بوده و مشمول مشوق ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم می باشد، مخالف احکام شرع خواهد بود.

ثانیاً: تعلق مشوق های مالیاتی موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم برای تولید یا استخراج محصول منحصرأً برای اشخاص حقوقی غیر دولتی بوده آن هم در محدوده زمانی و جغرافیایی مشخص، مشروط به انجام فعالیت تولیدی و معدنی با اخذ پروانه بهره برداری یا قرارداد استخراج، فارغ از نوع کالا یا محصول، که البته شمول آن مستلزم سرمایه گذاری در تاسیسات و تجهیزات برای تاسیس شخص حقوقی خواهد بود. اما مشوق موضوع ماده ۱۴۱ قانون مالیات های مستقیم فارغ از مدت و نوع شخصیت یا هرگونه الزامی بوده و میزان آن صرفاً مبتنی بر نوع کالا صادراتی می باشد. با فرض عدم وجود مقررات تعیین شده ملاک اعطاء مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم، صرفاً احراز شرایط مربوط به تولید کالا فارغ از محل عرضه یا فروش آن بوده. اما ملاک اعطاء مشوق موضوع ماده ۱۴۱ احراز خروج کالا از مبادی رسمی و انطباق آن با مصادیق احصاء شده در مقررات ماده ۱۴۱ قانون مذکور خواهد بود. بنابراین مطابق رای اکثریت اعضای شورای عالی مالیاتی موضوع صورتجلسه شماره ۲۰۱۷-۲۰ مورخ ۱۲-۰۸-۱۳۹۵ در خصوص نحوه اعمال معافیت ها و بخشودگی های مالیاتی که بر اساس بخشنامه شماره ۳۵-۹۶-۲۰۰۰ مورخ ۰۳-۰۳-۱۳۹۶ ابلاغ گردیده، در محاسبات مالیات واحد تولیدی مشمول مشوق موضوع ماده ۱۳۲ و ماده ۱۴۱ همین قانون، ابتدا باید مشوق اختصاصی موضوع ماده ۱۳۲ و سپس عندالزوم مشوق عمومی موضوع ماده ۱۴۱ اعمال گردد. بدیهی است واحدهای تولیدی مشمول مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم پس از سپری شدن مدت مشوق مذکور تنها استحقاق بهره مندی از مشوق ماده ۱۴۱ قانون یاد شده در صورت احراز شرایط را خواهند داشت. بر این اساس مقررات تعیین شده در بند «ث» تبصره ۶ و بند «ص» تبصره ۶ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲، معطوف به مشوق موضوع ماده ۱۴۱ قانون مالیات های مستقیم بوده و هیچ

تصریحی در لغو، نسخ و یا موقوف الاثر شدن مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون مذکور را ندارد. بنابراین تفسیر سازمان امور مالیاتی از مقررات مذکور برای ایجاد محدودیت در مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم برای فعالیت های تولیدی و معدنی در مخالفت صریح با اصل ۵۱ قانون اساسی و بدلیل مطالبه مالیات نااعلانه و اجحاف مسلم نسبت به اشخاص حقوقی غیر دولتی که دارای پروانه بهره برداری از وزارتخانه ذیربط بوده و مشمول مشوق ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم می باشند، مخالف احکام شرع خواهد بود. با توجه به موارد مذکور، تفسیر مقررات بند «ث» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ و بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ و بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲، در بخشنامه شماره ۲۰۰-۱۴۰۱-۲۰ مورخ ۲۸-۰۴-۱۴۰۱ رییس کل سازمان امور مالیاتی و همچنین قسمت اخیر بند ۱ نامه شماره ۶۳۱۴۳-۲۱۰-د مورخ ۱۲-۰۹-۱۴۰۲ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان، در مخالفت با اصل پنجاه و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران خارج از اختیار و موجب تبعیض ناروا مخالف بندهای ۹ و ۱۴ اصل سوم و اصل بیستم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و موجب مطالبه مالیات نااعلانه و اجحاف مسلم نسبت به اشخاص حقوقی غیر دولتی که دارای پروانه بهره برداری از وزارتخانه ذیربط بوده و مشمول مشوق ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم می باشند خواهد شد که مغایر با آیات شریف قرآن کریم، احادیث و روایات منقول از اهل بیت (ع) و قاعده فقهی «لاضرر و لاضرار فی الاسلام» می باشد.

بنا به مراتب معروض داشته شده دوازده گانه ابطال عبارت « از جمله ماده ۱۳۲ قانون مالیات های مستقیم » در بخشنامه شماره ۲۰۰-۱۴۰۱-۲۰ مورخ ۲۸-۰۴-۱۴۰۱ سازمان امور مالیاتی و قسمت اخیر بند ۱ نامه شماره ۶۳۱۴۳-۲۱۰-د مورخ ۱۲-۰۹-۱۴۰۲ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی از تاریخ صدور مورد استدعا می باشد.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

شاکلی مدعی است (نقل و مضمون) مقررات تعیین شده در بند (ث) بند (ص) و بند (ز) که به ترتیب در سنوات ۱۴۰۰ الی ۱۴۰۲ در تبصره (۶) قانون بودجه سنواتی آمده، معطوف به مشوق موضوع ماده ۱۴۱ قانون مالیات های مستقیم بوده و هیچ تصریحی در لغو نسخ یا موقوف الاثر شدن مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون اخیر ندارد. بنابراین تفسیر سازمان امور مالیاتی از مقررات مذکور برای ایجاد محدودیت در مشوق موضوع ماده ۱۳۲ قانون فوق برای فعالیت های تولیدی و معدنی در مخالفت صریح با اصل ۵۱ قانون اساسی بوده به دلیل مطالبه مالیات نااعلانه و اجحاف مسلم نسبت به اشخاص حقوقی غیر دولتی که دارای پروانه بهره برداری از وزارتخانه ذیربط بوده مخالف شرع مقدس خواهد بود.

در مقررره مورد (بخشنامه شماره ۲۰/۱۴۰۱/۲۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۴/۲۸ به موجب دادنامه شماره ۱۰۶۱۹-۰۶-۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۱ آن هیات تخصصی مالیاتی، بانکی در راستای حکم مقنن و بدون مغایرت با مقررات تشخیص داده شده درخواست ابطال آن رد شده است بر اساس سابقه رای دادخواست شاکلی از این حیث محکوم به رد است.

۲- از آنجا که به موجب حکم قانون درآمد حاصل از صادرات مواد معدنی فلزی - غیرفلزی محصولات نفتی گازی و پتروشیمی به صورت خام و نیمه خام، مطابق فهرست تصویب شده از سوی هیات وزیران در تمام نقاط کشور در سنوات ۱۴۰۰ لغایت ۱۴۰۲ مشمول مالیات می باشد. بنابراین اعمال سایر معافیت های مالیاتی و نرخ صفر از جمله معافیت با نرخ صفر موضوع ماده ۱۳۲ و ۱۴۱ قانون مالیات های مستقیم بلاوجه بوده قابل اعمال نخواهد بود.

بسمه تعالی

پرونده های کلاسه ه ت/ ۰۳۰۰۰۷۵ و ۰۳۰۰۰۶۵ در جلسه مورخ ۱۴۰۳/۷/۱۵ هیات تخصصی مالیاتی بانکی مطرح که به لحاظ ارتباط موضوعی لف همدیگر شده اند و راجع به بخشی از موضوع با نظر اتفافی حاضرین به شرح ذیل با استعانت از درگاه خداوند متعال به شرح ذیل انشاء رای می نماید:

رای هیات تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری :

راجع به تقاضای ابطال قسمت اخیر بند یک نامه شماره ۱۴۰۲/۹/۱۲ مورخ ۲۱۰/۶۳۱۴۳/د مورخ ۱۴۰۲/۹/۱۲ معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی از تاریخ صدور که شاکلی آقای محمدمهدی زاهدی تقاضای ابطال آن از تاریخ تصویب را نموده است با عنایت به اینکه حکم مندرج در مصوبه مورد شکایت مشابه حکم بخشنامه شماره ۲۰/۱۴۰۱/۲۰۰ مورخ ۲۸/۴/۱۴۰۱ سازمان امور مالیاتی می باشد و سابقاً هیات تخصصی مالیاتی بانکی با این استدلال که اصولاً صادرات مواد خام و نیمه خام مشمول معافیت و نرخ صفر نمی باشند و راجع به تولید داخل که صادرات انجام نمی شود نیز تابع احکام معافیت و نرخ صفر مالیاتی خاص خود بوده که مقررره راجع به آنها حکمی ندارد و با همان استدلال مندرج در دادنامه شماره ۱۰۶۱۹ مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۵ هیات تخصصی مالیاتی بانکی از منظر قانونی ایرادی به مصوبه مورد شکایت در این پرونده یعنی نامه معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی وارد نمی باشد و دلیلی بر ابطال آن احراز نمی گردد به استناد بند ب ماده ۸۴ از قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۴۰۲ رای به رد شکایت صادر می نماید. رای مزبور ظرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از ناحیه ریاست محترم دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان می باشد.

محمدعلی برومندزاده

رئیس هیات تخصصی مالیاتی بانکی

دیوان عدالت اداری

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب